

W i r s i,

Yhden Jumalan Lapsen Kuolemaan
walmistuksesta, sillä otollisella ajalla,

Se on:

Yhdestä totisesta kääntymisestä, totisesta ja
elävästä uskosta, ja Jumalisesta elämäkerrasta
harjoitus sydämmellisen ylösherämisen jälkeen, ynnä
ajan waarin ottamisesta, ja autuuden wälkappa-
litten oikein käyttämisestä, odotuksesta Jesuksen tu-
lemisen ja viimeisen ilmoituksen perän.

Niin myös,

Toinen

W i r s i,

Jumalattoman erosta tästä
mailmasta,

Joka Kuohin kielestä on Suomeksi kääntty
Ja enätty suruttomille waroitukseksi; jotka Wirret
nyt ynnä, tarpellisen ylitse katsomisen jälkeen,

On prännttiin andanut

ABRAHAM ACHRENIUS.

EURUSK Buonna 1827,

Wastuudest Prändätty Frenckellin Kirja-Prändisä.

1711

Journal de la Compagnie des Indes
pour l'année 1711

Le 1^{er} Janvier 1711
Le 2^e Janvier 1711
Le 3^e Janvier 1711
Le 4^e Janvier 1711
Le 5^e Janvier 1711
Le 6^e Janvier 1711
Le 7^e Janvier 1711
Le 8^e Janvier 1711
Le 9^e Janvier 1711
Le 10^e Janvier 1711
Le 11^e Janvier 1711
Le 12^e Janvier 1711
Le 13^e Janvier 1711
Le 14^e Janvier 1711
Le 15^e Janvier 1711
Le 16^e Janvier 1711
Le 17^e Janvier 1711
Le 18^e Janvier 1711
Le 19^e Janvier 1711
Le 20^e Janvier 1711
Le 21^e Janvier 1711
Le 22^e Janvier 1711
Le 23^e Janvier 1711
Le 24^e Janvier 1711
Le 25^e Janvier 1711
Le 26^e Janvier 1711
Le 27^e Janvier 1711
Le 28^e Janvier 1711
Le 29^e Janvier 1711
Le 30^e Janvier 1711
Le 31^e Janvier 1711

1711

Journal de la Compagnie des Indes
pour l'année 1711

Le 1^{er} Janvier 1711
Le 2^e Janvier 1711
Le 3^e Janvier 1711
Le 4^e Janvier 1711
Le 5^e Janvier 1711
Le 6^e Janvier 1711
Le 7^e Janvier 1711
Le 8^e Janvier 1711
Le 9^e Janvier 1711
Le 10^e Janvier 1711
Le 11^e Janvier 1711
Le 12^e Janvier 1711
Le 13^e Janvier 1711
Le 14^e Janvier 1711
Le 15^e Janvier 1711
Le 16^e Janvier 1711
Le 17^e Janvier 1711
Le 18^e Janvier 1711
Le 19^e Janvier 1711
Le 20^e Janvier 1711
Le 21^e Janvier 1711
Le 22^e Janvier 1711
Le 23^e Janvier 1711
Le 24^e Janvier 1711
Le 25^e Janvier 1711
Le 26^e Janvier 1711
Le 27^e Janvier 1711
Le 28^e Janvier 1711
Le 29^e Janvier 1711
Le 30^e Janvier 1711
Le 31^e Janvier 1711

ANNALES DE LA COMPAGNIE DES INDES

Le 1^{er} Janvier 1711
Le 2^e Janvier 1711
Le 3^e Janvier 1711
Le 4^e Janvier 1711
Le 5^e Janvier 1711
Le 6^e Janvier 1711
Le 7^e Janvier 1711
Le 8^e Janvier 1711
Le 9^e Janvier 1711
Le 10^e Janvier 1711
Le 11^e Janvier 1711
Le 12^e Janvier 1711
Le 13^e Janvier 1711
Le 14^e Janvier 1711
Le 15^e Janvier 1711
Le 16^e Janvier 1711
Le 17^e Janvier 1711
Le 18^e Janvier 1711
Le 19^e Janvier 1711
Le 20^e Janvier 1711
Le 21^e Janvier 1711
Le 22^e Janvier 1711
Le 23^e Janvier 1711
Le 24^e Janvier 1711
Le 25^e Janvier 1711
Le 26^e Janvier 1711
Le 27^e Janvier 1711
Le 28^e Janvier 1711
Le 29^e Janvier 1711
Le 30^e Janvier 1711
Le 31^e Janvier 1711



Ensimmäinen Virsi.

W. K. Käy nyt sielun kappel mielel 2c.

Jesu sinull kaiken waiwan Niina waikiast walitan. Kuzun' olet minun Taimaan Niwan oikiaan haminaan: Werelläs mun lunastit, Sanallas mun omistit, Herätit mun parannukseen, Armos kansa tulit auren.

2. Kuollun olin surkeudes Epäusko hirmuises, Oman mielen rakkaudes Surutoinen synnin ties, Ilman pelwot waellein, Armon walon hyljäisin, Epäusko tämän teli, Kuollen uskon myötämäki.

3. Sinun armos Jesu huusi: Käänny, käänny syndinen, Parannuksen elo uusi Sinull aiwan tarpeinen: Ostan' olen werellän, Sinun aiwan syndisen. Käänny, niin saat elä Täällä en'st, ja sitten siellä.

4. Tämä ääni, Jesu rakas, Käwi läpi sydämen: Niin myös tundon, joka makais Heräis ylös hirmuinen, Lain kautta kauhiar Syndin tundui kuolemar; Elon autuus multa puuttuis, Sielun suri, syndiin suuttuis.

5. Hengen duomio todistaisans Epäuskon ilmoitti, Wäärän hurstauden aisois, Alkoman ennätti, Wäärän duomion ihestän, Josa luotin walheseen, Sulkeis ulos hengen woima, Kuollex löysin igee aiwan.

6. Tästä

6. Tästä murhes, JESU jalo, Sinun Heng-
ges armias Evangeliumisti toi walon, löy-
täneni haawoias, Uskon kautta elämän,
Tygös armon istuimen, Weresäs, o JESU
Christe! Uskon kautta, ilman estet.

7. Tolla duomio wäldetyxi Tulus, ja
myös kadotus, Elon autuus kohdaturi, Kuol-
los ansios lunastus; Sinne riensin murhei-
san', Uskon halull siinä saan Armon elon
JESUxesa, Elävässä uskon tiesä.

8. Tästä Judan Salopeuras Löysi Sie-
lun hunajat, Sinä, JESU, olit teuras E-
destämme: Sinä saat Erywäisen lambaan
Kiin, Dillensa otit niin, Saatit laumaan
uskowaisten, Elon annoit eläväisen.

9. Sillä kost mä haluisesti Armo läxin
Terjämään, JESUS synnin duomioft päästi,
Tundon rauhoitt' elämään, Synnin' annoi
ander mull, Werens woiman andoi tull' Sy-
dämeni puhdistuxex, Elon uuden rakennuxex.

10. Tämä tundui armo suuri Walos,
armon elämäs, Uskos, tunnon rauhas juuri,
Lewon löyttöis sydämes, JESUxes: Ei mail-
mas' Eikä synnis kawalas; JESUS rakka-
udell täytti Sydämen, Ja armon näytti.

11. Synnein sitet kaikki katkeis, Wapaar
pääsin haawoias, Epäston orjus ratkeis,
Hengen usko wirkois taas: Tosa löhdän elä-
män, Sinus JESU suloinen: Henges huu-
dan Abba Isä, Rakas JESU usko lisä!

12. JESU, anna sydämeni Sinun tygös
walwoa, Seiso aina edesäni Wastan HEN-
ran duomiota: Sinun Weres Gowinnos
Löytä Sielu elandons, Sydän-elä uskos
aiwan Weres woimast tiellä Taiman.

13. Nutt'

13. Mutt' nyt JESu heikkouden, Mua
tiellä peljättä, Ei mun oman surkeuden,
Minu tuskist säilytä; JESu siis mua aut-
tele, Armosas ain saattete, Anna woima,
tue, wahwist, Werelläs ain pese, puhdist!

14. Sinun halduus annan Sielun, Si-
null uhran sydämen, Sinull taiton, tahton
mielen, Ja kaikk ruumin jäsenen, Silmän,
korwan, kielen, suun, Weres ansioll on si-
nun, Käten, jalkan, kaikki huomaas Sätän
JESu, hengen suomas.

15. Pyhit', eroit' kaikki kaikis, Tiestä
jumalattomain Henges woimall wahwist,
wailut', Kaitaa tiet ett' kuljen ain, joka
saatta elämään Uhtaan portin läpihen, Et-
tä HERRaa taidan palwell', Kewäll', su-
well, syryll, talwell.

16. Joka päivä, joka hetki, Henges ja
myös todudes, wälttää epäuskon retke, Us-
kon tiesä eläwäs, Gläwätä Jumalat Pal-
welisin lakkamat, Täällä en'it ja sitten siel-
lä, Koska woitto kuollon niele.

17. HERRan nimee sydämesän Nut' ett'
aina pyhitän, HERRan sanaa uskon tiesä
Rakastan: ja petoren Wädän pahän mail-
man, Pahennuren kaubian: Sanas walon
jalkain eteen Wahwist, niin en pelkä ketän.

18. Wanhemmat niin kunnias pidän, Sul-
maa sisuu wäldän myös, Kansakäymist hyl-
jän niiden, Jotka kulke synnin hös, Wali-
stettu armollas; Uwullas mu wahwist taas
liban saastaisutta wastan. Werelläs mun
olet ostan.

19. Wääräst kalust, elaturest, Mua JESu warjele, Pahan himoin liikuturet Tuka-utta, Suojele Wilpittömäs uskon ties, Anna uskon hedelmäs, Laupiuden wihandella, Hywi töitä kasmatella.

20. Walhen siteet kaikki katkais, uskos rakkaudes myös, Toiwos, puheis pois ain ratkais Käytöris ja ike työs. Wäärät todisturet est Minun suusan pitämäst, Totudes ja rauhas jalos, Anna minull henges walos!

21. Kaikkein himoin riettaudest, Puhdist JESu, Werelläs, Anna elo wastauudest! Uudistetüs sydämes, Hengellinen waiwainen, Sinuld armo ekinen: JESU, JESU, minu auta, Sinun kallis Kuollos kautta!

22. Minun aikaa ombi tärkei, Kuin hy nuoli lendämä: Koska kuollo rinnat särke, Suojel uskon elämää! JESu Sinun Haawoisas, Tue sulas armosas, Weres puhdistures aiwan, Tahdon kulkee tietä Taimaan.

23. JESus elon kuolloo wastan, JESus armonistuin on: Niinkuin saanut olen Kasten, Niin nyt Henges hallitkon, Ett' siin liitos waellan, Kasten woiman osotan, Uudes luonnos, uudes mieles, Uudes sydämes ja kieles!

24. Että Sinu, Jumal! kiitän, Armon kautta JESuren, Uskon kautta ihen liitän Sinus, JESu, elämän, Sanas woiman autuder, Wastan otan suloiser, HERran Ehtollista halaan Sydämmestän perän palaan.

25. Halaan Ruumiis, Weres jälken, Uskos sitä nautiken, Ei sitt' sielun kuole nälkän, Waan saa uuden elämän, Joka tundu sydämmes, Uudistetur uskon ties, Syndein ander kaamisexi, Sundoni puhdisturexi.

26. Tästä

26. Täsä HERRan Ehtollises, Bastoin
Eiusauria, minull woimaa JESus lisa, Ter-
men jo saan nautita, Sielun wirwotuxeri,
Kindan wahwistuxeri Pyhat Templix' JE-
suxelle, Kansawelixer uskowille.

27. Kuin on JESu aina elon Eläisän ja
kuollesan, Niin mä ajaan merta meloon,
Hywäs turwas ainian: Ei sitt äkist kuole-
ma Minu taida saawutta, Kuin on JESus
saawutettu, Uskon elos omistettu.

28. JESu Sinun tulemises Halaan, toi-
won, odotan; Skawoiken uskon tiesä, Il-
meitures rakastan, JESu tule, joutu jo,
uskowilles apu tuo, Minä tulen JESus sa-
noo, Uskowaiset JESust janoo. Amen.

Toinen Wirsi.

Weisatan kuin Kuohinkielinengin: eli kuin:
Far wäl werld, far wäl ic.

Ah Duomiot! jo täys, Mun Satanan or-
jan jo Sumal nyh löys: Se ijäinen kosto
on kâteeni tull, Kuin eläisän ennen ain u-
hattin mull; Nyh Helwetin liekki pään hm-
bäri lyö, S ijäinen yö!

2. Mä kirottu, näin Nyh kiroust täynäs
käyn helwettiin päin, Mun pukun ja paitan
täys kiroust lie, Mun sielun ja ruumin kaikk
kirous wie; Sill Korliamman Laki mun ki-
roili kaikk, Ei muutu, taikk, taikk.

3. Mä mato ja koi, Tot kalwane repiwä
purewa woi, Dho! mikä rindani alati syö?
Mik' ytimes poltta? mik' korwille lyö?
Mun kalwawa tundon nyh heräis, woi, woi!
Mä mato ja koi.

4. Nyh

4. Nyt waaditan wiel Mä Duomarin e-
teen, jo kuulupi tääl, Basumat kaiik pauba-
wan: syndinen käy, Sho! eipä kusan mull
apua näh; Kaiik weriset syndini seura, ja
niin Nin pitävät kiin.

5. Mä Perkeleen myös, Tähs asumastia
ain jokaihes thös, En Sumalat palwell en
totellut waiik Mä Käskyt kyll tiesin: nyt
temmataan kaiik Mun eteen mä palwelin kul-
daa, eng' huol, Waiik olisin kuoll'.

6. Mun iheni pääll Mä luotin, ja pal-
welin wazaani tääll, En Sumalaan ikänäns
turwata tain, Mun omahan woimaani tur-
waisin ain, En Sumalat peljän, en rakas-
tan, en Myös totella tien.

7. En Jesusta myös Mä esinyt puolen-
gan sydämen thös: Mun syndin' mull rak-
kambi oli kuin Hän: Mutt' mainita turhaan
kyll taisin mä sen, Sen Pyhämman Nimen,
se mainittin suus, Waiik sydän ol' muus.

8. Mä kaupihin ain Mun sydännen tu-
hanneill Perkeleil, waan Jo nyt se on os-
tettu, jo nyt on myyt, Is awaisin portin;
ei muilla ol' syht, Nyt owat ne tuhannen
helberis siell'; Woi! sydännen wiel.

9. O! kiukkua tähn Se kiroilia sydän,
kuin lewon on löhn, Siin' kiroilian myr-
kys, ett' kieleni pääll, Nin lewitin rumia
hengiä siell, Niin Rasteeni liiton pois kiel-
sin juur suus, Tok' rumia huus.

10. Niin Sabbathin myös Wei juopumus
myötäns; mun weljeeni wiis, Ne hnnä mun
kansan joit, tääraisit niin, Ett' Wiinasta
röyhkäilim yölläkin siin; Wiinpikarit, kannut,
ne yhteen meill soitt' Niin paljon kuin voit.

11. Mä juomari mä, Soll Wiinasta u-
sein ol kumana pää, Sol' ainian huusin:
mun sieluni juo, Ann' Pikarin kulkee: Nyt
Perkele tuo, Mull tulesta palawan maljan,
saas tääl; Ei kulan juo pääld.

12. Ei kulan juo pääld, Mun tähty juod
wiimeisengin ropongin siel. Ei anna mull
kulan nyt pisaraa Bett', Sol' jähdytäis kie-
len, Kaş tulista kätt', Viel tarjoo se ruma:
jo kätteni wei; Kaikk' iloni jäi.

13. Mä syhdinen suur, Kuin kiroilin So-
fäni; Mitini juur, Ja syhdämmes usein heit
tapoin ja soin, Heill niin paljon paha kuin
ikäänäs woin, Mond' karwaa mä harmar
heill surusta tein, Siis purtan mä näin.

14. Mä murheri heill, Siel olin, ja wa-
elsin synnisten tiell, Eng' totellut heitä: nyt
tähtyypi kuull', Ja totell', joit ennen en olist
luull', Siell nistä imin, Nyt kynsiä juur,
Niin kosto on suur.

15. Mä petoen kyns, Kuin raatelen lam-
bat, Ei heidän oll syhns, Mild köyhild mä
kerihin willat kaikk' pois, Waikk' wuodatit,
kynnelit, jot' en nyt sois; Ne kynnelet kuu-
mene sieluni pääll, Kaikk' kuumenee tääll.

16. Kuing ahneus sai mun pihisen wallan,
Eng' ikänäs wai Mä ollut, ain waadein ja
riidoin kuin woin, Sull' köyhäin weristä hi-
kee mä join, Nyt kosto sen mitan muld waa-
tipi tääll, Kuin mittaisin siell.

17. Mun kaluni kaikk', Kaikk' kulda ja
kupar' kuin koloisiin, waikk' Siel ääneti ma-
lais, nyt huutapi niin, Ja soima mun war-
kar'; pid' warkaasta kiin: Niin huuta se pe-
to kuin ennen ol' wai, So nyt äänen sai.

18. Viel'

18. Miel' ylpeytt tähän, Mä olin: sill
iheeni korjari löin, Mun pukuni silkis, jos
woen, kaitk kiils Nyt Satanan sahrat mun
sydämmen wiils, Se kiildäwä prameus sy-
dämmen pääll', Nyt poldetan tääll.

19. Mun huuldeni pääll', khykärmekten
myrkky vuos haikiast siell', Täyn walhett',
ja petost' ja panetust suun Min löyttiin; nyt
Satanas rundele luun, nyt walhatten isä
mun petei ja päätt', Sen toderi jätt.

20. Kuing' mielellän wiel', Mä kumarstin
portto, ja palwelin siell', Händ nöyräst, ja
himoisan, andelin suut' Sen saastaisell kää-
dell', kuin kuitengin muut Min' Jesustans
palwelit, jok' ristinpuus Mun edestän huus.

21. Se himon on näin Mull aiwan jo
karmax ja katkerax kähyn; Woi! woi sitä het-
kee, kuin suosion sain, Se tuhansin lugun
on hirmuisin ain: Nyt weriset khyneleet sil-
mistän käh, Eik lohduitust' näh.

22. Ei surkuni tull, Ei sydämmen peh-
minn', waihk sanottin mull: Yr surusa nään-
dywä Sielu oll maas, Sa kumartain kerjää
suld laupeutt taas; Nyt Sumal sen nosti
kuin polweni potk', Mun sywyteen sotk'.

23. Mä petoon miel, Mun kitan sen köy-
himmän tawaran niel, Mond orwoi mä wä-
ihin, ja hwyden wein kuin kotka pois kyn-
sis, niin wäärhyttä tein Mä kawala juonis
muut waiwaiser sain, Eik rikastuin ain.

24. Mä walhetten suu, Song walheista
kewendui sydän kuin luu, En wäärisä wa-
loisa pantixi pann', Yht' raiskaa, waan
Sielun, ei sitä mull' ann Nyt takaisin perkel',
waan sen kaupan pääll Wie ruumini wiel.

25. Mä kårmetten pää, Kuin wihaisest
tiuskuin, kuin rajuinen sää, Sit' silmillän
murhaisin, kuin oli haus', Ja minua Suma-
lan Ystävär laus', Se tyhinen sydän nyt
purtaa, eip' aut' Waikk' syvä on haut'.

26. Mä synnistän tänn', Pois temmatan
liekkiin; kyll' ansaihen sen, Maa lewittä ki-
tans ja werisen suuns, Ja surkiast mun nie-
lee ain pohjatoin kuuns, Kas syngiä sy-
whys sitt' igens lvo aut', Mu wastan mä
raukk'.

27. Mä wapisen kaikk', Kost muistan
kuing kului mun armoni aik', En Sumalan
armosta totell eng' pyhn', Is autuuttan ha-
kee; mun oman ol' syhn. Sen ylis kuin neu-
woi, Tot' itkisin nyt, mun wihani sytt'.

28. Kyll' kynnelt' wuot' Mun silmän
mailmaa, waan ei synnin suot', Sit' enäm-
min surin, jos koira muld kuol', Kuin J. C.
suren kuollo, Siit' en minä huol'. En mur-
hett' mä tunnostan' pitän', nyt wiel' Auk'
haawat on siel.

29. Mä paistetaan tääll', Nyt ijaises wal-
kias, kyll' kårmetten pääll'; Mun ymbärin kie-
hu kaikk' Perkelet myös, Ja tulisiill' pihdeill'
se heidän on työns Mun sydämmen repiwät
piener; oho! Ei loppukkan jo.

30. Nyt uppowat niin Mun jäsenen tu-
liseen wirtaan, ja siin Ain waipuwat sy-
wäld, ei pohja eik' maat' Täs löytä; o! sy-
whys kuin Sieluni saat, Mä häilyn kuin ke-
käle tules, waan en Mä sammuu kuin hän.

31. Nyt oppiin mä sen Kuin ennen en
totellut oppi; tul tänn D! syndinen, opi
nyt minusta jäll, Ett onnetoin osa on wisin-
gin

gin häll, Kuin Sumalaa pillka ja lihanfa
thöt, Ain seurapi myöt.

32. Nyt autuuden port' On mull kiini
suljett', se surma sun sort', muut sisälle au-
tuuden portista käy, Ei mull enä muuta kuin
julistuis näy, D että mull jälill' wiel olis
yr hetk, Käyd' autuuden retk'.

33. Mä huudan jos woin, Mä huudos
ja parus nyt pakahu' koin: Se wouret ja
kukkulat, langetkan pääll Se tuliset aallot
Kuin lainehtitt' tääll, Se langetkan päällen
ja kätkeät pois; Jos ijäxi wois.

34. En kätky. Woi, woi, Mun tähty
kähd' edes mä toukka ja koi, Sotk' jäsenens
rhyky mun ruumisan: sill' Mä tähtin kaikk
synnit kuin Sodoma, niill Mä sidotan, sa-
tanäs liettajan lie, So helwettiin wie.

35. Nyt hymästi jää, Sek' Sumal, ett
armo ett suloinen sää, Sää taiwas, jää
walkeus, Engelit myös, Sää Abrahamin
helmat, täs hirmuises thös, Sää autuus jää
kunnia, ja Engelein ään': Tul' synges tänn.

36. D ijäistä yöt, D ijäistä mato, kuins
alati syöt o ijäistä sawu ja syngent suurt',
D ijäisyh joll' ei ol' loppu eik juurt, D ijäi-
syh, ijäisyh, nyt olet sä tull' Suur kaubiar
mull!

37. Nyt sywyteen ratk', Mä kohdastans
wauwun, eik piinapi katk', Woi ruumin,
woi sielun woi jäsenet kaikk' Woi luuni,
sill' autuuden hyljäisin waitk' Se mull olt
tarjon, mun kuoleman tie, Nyt helwettiin wie.

38. Jos haudallen käh, Niin kynnellil
tutki näit kuoleman teit, Ja ajatell kostas
wiel synnisä voit, Tāt' weristä kosto ja hel-
we

wetin soit', Kuins kuulet mun kiljuwan, khy-
neleill sä So parannust tee.

39. Täys tosti on se, Song' ajatus usein
händ helwettiin wie, Se wälttä sen piinaan;
ja pyrki kuin woi, Sinu taimahan iloon,
jong Sumala loi, Sol' ei tahdo koke tät'
liekki, se siel Käy elämän tiell.

* * * * *

40. Nyt syndinen suur, Pois käännny jo
kaikesta synnistä juur: Jos et sinä kaitis ol'
elänyt niin Siin julkises mitas: Kyll pitä-
wät kiin, Ne salaiset synnit, se turmellus
suur, Kuin sinus on juur.

41. Kuin Jesures pois, Ain lykkä, kuin
armon ja elämän tois, Kuin Jesuren we-
ren tääl tallan ja juo Ain wäärheden wettä,
kuin syndi se tuo, Ja pyhyttä pilkka, sen
osa on tuos, Suur helwetin suos.

42. Se usko on kuoll, Soll waelda suru-
toin syndisell suoll, Waikk toivo se taimast,
niin kuoleman tie Händ kuitengin äkist sitt
helwettiin wie, Koff wiimeinen hetki käy
edes, se thö Sun helwettiin lyö.

43. Koff kuolluna käyt, Pois Sumalan
pelwost, ja mailman teit Ain kuljet, ja su-
rutoin elät kuins saat Niins noudatat syn-
di, ja menet ain maat', Sun Christitty ni-
mest alla, se tie Sun helwettin wie.

44. Niin käännny nyt pois, Siit syndi-
fest elämäst, ettei se tois Sull ijaistä itku
ja parku, siis tääl Ain pelwolla ajatell' lop-
pust pääll: Mutt jos et sä käännny, niin hir-
muinen yö Sun ylikes lyö.

45. D tulinen yö, Kuin ytimes poltta,
kuin sydämes syö, Kuin sywyteen lakkamat
upot.

upotta ain, Siin ijäises sawus on pimeys
wain, Siel madot ja köpelit repiwät luut,
Kaikk jäsenet muut.

46. Ei janosta pääs, Täs surmawas wal-
kias ja polttawas sääs, Kuin jano on suu-
rin niin akka se jäll, Se suurengin jano
wast alkapi siel; Kast', mailman ystawa, sor-
mes, menn' sinn', Ja jähdytä niin.

47. Et jähdyttä woi, Sill' lähesty kuo-
huwa tulda, se koi Se tulinen myrsky, sen
janoisin suun, Viel tulella poltta, ja yti-
men muun, Ynn' korwist ja filmist käy kipi-
nät, täs On kirous läs.

48. Et siunata saa, Siel suloišta taiwast,
sä kirottu maa, Tähs kirous helwetin liekis
on ain, Sä kiroilia kiroust liekisit wain,
Siel ijäinen, ijäinen kiroilian thö, Sun
korwilles thö.

49. Huud' hirmuinen ään', Ei sinä woi
huoku ei wäsy, sill hän Sen huokuan tu-
lella hukutta kaikk, Sen wäsynen repi ain
uppoman, waikk Se parku, se huuta, ei ar-
mo siel tul, Ei laupeut kuul.

50. Sun liitos on kuol, kuins helwetin
fowinnos pidit, ei huol Se kiljuwa ruma,
waan pilkka sun wiel Ets seuraisit händä,
ja walhetta tääll, Ets hyljäisit totuden sa-
nan, ja wiel Sun helwetin teit.

51. Muut duomitut mhös, Sun toimos
wiel pilkawat helwetin thös; Toit synnisä
rakastit kaubiari näet, ne rewäise tules, ne
mhötänsä weit, ain uppoman sywyteen, ijäi-
ses hös, Sun hirmuises thös.

52. Jos yhdengin wois Sun weljistäns
taambari eroitta pois, Se olis jo kewiämb,
waan

maan et sä pääs Niist ijäisist siteist täs tu-
lises sääs, Ynn synnis, ynn pilkas, ynn
kiroust tähn, Sen olet siin löhn.

53. Etts pilkkaisit tääll', Wanhurkusten
retket, ja karsasti pääll' Min kazoit niit
Sielui, kuin luopuisit pois, Siit' syndises
menost, kuin mailma sois, Kuin wäldit sun
teitäs: ja Jumalas kiin Min pyyhisit niin.

54. Se pilkax' sull' käh, Ja ijäiser' hä-
piär' eik lohduitust näh, Siell' Perkelen ilo
ja pilkka sull' on Yr, ijäinen itku, iz duo-
mittuin luon, Sun luulos sun uskos sun
helwettiin wei: Siis petores jäi.

55. Siin syndises ties, Jos pyhst ain
kulkee, ja olla siin mies; Sä kuoleman löh-
sit juur ijäiset sull', Et loppu siin' löhdä,
ei apua kuul', Ei henges siin lopu, ei kuole
se koi Kuin helwetin toi.

56. Se löyhkä kuin käh, Iz helwetist y-
lös, jost ei loppu näh, Se puhalda kuumaan
henges ain kans, Sun henges, sun sielus
siel ain ollesans, Ei sammuu se tuli, se tuli-
nen sää, Tähs kuolema jää.

57. Jos tuhannen wuott' Siin tules sä
poldetais päiwät ja yön, Eik' jo olis kyllä
suur kipu ja thö, Mutt' siell' joka hetki sull
tuhanner lhö, Ei lopu, ei lopu wiel' sittel'
se koi Kuin ijäxi woi.

58. Ah! wabingo suur, Kuin tule sun
ijäisell Sielulles juur; Ei mailman woitto
sielb lunastaa woi, Et' ajast' siis waari,
jong' Jumala soi, Ja kääny nyt syndinen
takaisin wiel', Tul kaidalle tiell'.

Matth. 16: 26.

Mitä se autta ihmisiä, jos hän kaisen maailman voitta, ja sielullens saa wahingon; Tai-
ka mitä anda ihminen Sieluns lunasturexi.

1 Joh. 2: 17.

Maailma katoa, ja hänen himons: mutta jos
ka teke Jumalan tahdon, se pysy ijankaikkisesti.

Syr. 9: 17.

Mä mielisty jumalattoman aivoituksiin: sillä
ei he tule koskan hywäxi, ei helwetingän asti.

Syr. 9: 39.

Mitä sinä itkänäns teet, niin ajattele loppua
ja niin ett sinä koskan syndiä tee.

Esai. 66: 24.

Ja heidän pitä menemän ulos ja kazeleman
niiden ihmisten raatoja, jotka minua vastaan
wäärin teit: sillä ei heidän matons pidä kuole-
man, eikä heidän tulens sammuman, ja heidän
pitä kaikille lihalle kauhisturexi oleman.

Psalm. 49: 15.

Se makawat helwetiä huin lambaat, kuole-
ma heitä kalwa: ja heidän öykkäyrens pitä
hukkuman: ja heidän täyty jääda helwettiin.

Hes. 18: 30, 31, 32.

Sentähden käändäkät igen, ja palaitkat kai-
kesta wäärystän, ettet te langeis pahan tekon-
ne tähden. Seittäkät pois tykön kaikki ylipekäy-
minen, jolla te rikkonet oletta ja tehkät teillen
uusi sydän, ja uusi hengi: sillä mihi pidäis tel-
dän kuoleman sinä Israelin huone: Sillä ei
minulla ole yhtäkän ilo hänen kuolemaans jo-
ka kuole, sano HERRa, HERRa. Sentähden
käändäkät igenne, niin te saatte elää.

